

A ZÁRÓDOLGOZAT/SZAKDOLGOZAT/DIPLOMADOLGOZAT/PORTFÓLIÓ TARTALMI KIVONATA

Dolgozat címe: A diszlexia és kezelésének lehetőségei

A dolgozatot készítő hallgató neve: Simon Emese Teréz

Szak, képzési szint és tagozat megnevezése: gyógypedagógia szak, BA, nappali tagozat

Tanszék/Intézet (ahol a dolgozat készült) megnevezése: Neveléstudományi intézet

Belső témavezető: (Demeter Gáborné PhD, adjunktus, Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem)

Szakedolgozatomban a diszlexiával kapcsolatos fontos tudnivalókat foglaltam össze, ezen belül a prevencióra és főleg a diszlexia reedukációra térek ki. Először is az olvasás működését mutatom be röviden, melyből kiderül, mi szükséges az olvasás elsajátításához, mint például a fonológiai tudatosság, amennyiben ez sérül, akkor az olvasás elsajátítása nehezített. Röviden összefoglaltam a diszlexia fogalmát, a fajtáit és részleteztem az egyes tüneteket, jellemzőket, hiszen a tünetek függvényében tudjuk, hogy a terápia során mire kell figyelniünk. Ahhoz, hogy valaki megfelelően elsajátítsa az olvasást, és ne alakuljon ki diszlexia, nem mindegy, hogy milyen módszerrel tanítunk. Ezekre az olvasástani módszerekre példát hoztam fel, és kiderül, hogy mely módszer a megfelelőbb, illetve mit alkalmaznak jelen időkben.

Ezután rátérek a diszlexia prevenció és reedukáció jellemzőire, ennek környezeti, személyi feltételeire, majd pedig részletezem azokat a területeket, amelyek meghatározóak a terápia során, ilyenek például a: fonológiai tudatosság, fonématudatosság, emlékezet, verbális kommunikáció, intonáció, mozgás- és testséma fejlesztése, tájékozódás, pszichomotoros és kinezetikus fejlesztés, taktilitás, ritmus és vestibuláris fejlesztés. Ezekre a területekre néhány példát is felhoztam, amelyek elősegítik a fejlesztésüket. A módszerek kiegészítésére külföldi szakirodalmat is kerestem, amelynek néhány példáját szintén bemutattam, illetve olyan külföldi fejlesztéseket ismerhetünk meg, amelyek a digitális eszközöket igénylik.

A kutatásomhoz egy kérdőívet készítettem el, amely a diszlexia kezelésének módszereire tér ki. A kérdőív célcsoportja a logopédusok voltak, főleg zárt kérdéseket használtam, és egy nyitott kérdés volt. A logopédusok mind, a saját, egy fő diszlexiás tanulójukra vonatkozóan töltötték ki a kérdőívet, akikkel a logopédiai terápiákon foglalkoztak. Az eredményeket kétféleképpen hasonlítottam össze, amelyeket egy táblázatban is összefoglaltam.

Összességében az összehasonlításokból az derült ki, hogy azok a diszlexiások, akik több ideje vettek részt terápián, szélesebb körű fejlesztést kaptak többféle eszköz bevonásával, azok jobb fejlődést értek el, mint a többi gyermek. Habár az fontos kiemelni, hogy a kevés számú kitöltő miatt nem biztos, hogy igazán releváns következtetéseket tudtam levonni.

A diszlexia prevenciós és reedukációs terápiák működésének és eredményességének felmérése érdekében egy interjút is készítettem egy logopédussal. A változatos és sokrétű módszerek, eszközök használata meghatározó lehet, érdemes ezeket kihasználni. Azonban az interjú alanya is megjegyezte, a gyermek felé a folyamatos pozitív visszacsatolás, a sikerek elérése és pszichés támogatása szintén nagyon fontos.